

Beste Hans,

Vorige week besloten jij en je collega's in de ministerraad om een bijdrage te leveren aan de 'journalistieke onafhankelijkheid' door geen gebruik meer te maken van betaalde diensten van journalisten.¹ Je collega Zalm benadrukte dat het kabinet het contact tussen pers en politiek optimaal wil houden en dat 'de jour-

nalistiek in een democratische samenleving haar kritische rol optimaal moet kunnen vervullen'. Prima.

In diezelfde week echter heb jij van een min of meer gepland interview met Medisch Contact afgezien. De reden? Ik zou mij als hoofdredacteur van MC niet hebben gedistantieerd van de partijpolitieke positionering van een manifest van de Socialistische Partij dat mede door mij is ondertekend. Het manifest is een pleidooi tegen de marktwerking in de zorg. Op de dag van presentatie ervan heb ik - daartoe uitgenodigd - mijn motivatie tot tekenen op radio en tv nog kort en dus beperkt genuanceerd uiteengezet. Ik zou met dat alles de politieke arena zijn binnengestapt. Ik zou mij hebben opgeworpen als een rechtstreeks opponent van de minister.

Maar Hans, sinds wanneer worden in Nederland interviews alleen toegestaan aan bladen waarvan de hoofdredacteurs het beleid van de te interviewen minister voluit steunen? Dat gebeurde in het door jou steeds als afschrikwekkend voorbeeld gebruikte stalinistische Rusland maar toch niet hier?

Met Joost Zaat, hoofdredacteur van Huisarts en Wetenschap, met Jan van Gijn, hoofdredacteur van het Nederlands Tijdschrift voor Geneeskunde, met Bas Vos, voorzitter van de LHV (zie ook blz 1799), met Arno Timmermans, medisch directeur van het NHG en met heel wat andere (hooggeleerde) inhouds- en ervaringsdeskundigen uit de zorg ben ik bezorgd over een vorm van marktwerking in de zorg die patiënten eerder schaadt dan goed doet. Niet op partijpolitieke gronden, maar gewoon vanwege de inhoud. Uit ongerustheid over de vaak kwetsbare patiënt. Op basis van de kennis van vele ziektescripts (zie blz. 1775).

Er wordt gelukkig op meerdere podia over de gezondheidszorg nagedacht en gediscussieerd, Hans. Soms met meer nuance dan in de Kamer. Een van die podia is Medisch Contact. De meeste ondertekenaars hebben niets

met de SP als partij. Als het manifest door D66 of CDA was opgesteld, hadden we ook getekend. Niet als conservatievelingen zoals de NPCF ons karakteriseerde, niet als 'geenleefhebbers' zoals de NPCF en de Orde de ondertekenaars betitelen (zie blz. 1802), niet als personen met een zwak-tobod zonder alternatief zoals de voorzitter van de KNMG dat in de Volkskrant deed.² Maar wel als artsen die er vanuit hun kennis en praktijkervaring niet zo zeker van zijn dat door concurrentie tussen zorgverzekeraars en tussen dokters de patiënt uiteindelijk betere en goedkopere zorg krijgt. Wij kennen - zeker degenen onder ons met een huisartsenachtergrond - die patiënten redelijk goed, hebben een redelijk zicht op hun mogelijkheden en onmogelijkheden, maar ook op de mogelijkheden en onmogelijkheden van de tweede lijn en de zorgverzekeraars.

De voorzitter van de Raad voor de Volksgezondheid en Zorg, Floris Sanders, zet vraagtekens bij de zorginkoopfunctie van de zorgverzekeraars: 'Naar wiens gunsten dingen zij?', en is bang voor gefragmenteerde zorg, maar komt met alternatieven (zie blz. 1778). De Rotterdamse hoogleraar verloskunde en vrouwenziekten Theo Helmerhorst voorziet een veranderd zorgaanbod van ziekenhuizen als die moeten deelnemen aan de gewenste marktwerking, en verwacht daar voor de universitaire centra met hun complexe zorg en samenwerkingsnetwerken weinig heil van. Maar helemaal tegen is hij zeker niet (zie blz. 1791).

Je ziet, Hans, er wordt in Medisch Contact volop stelling genomen over het onderwerp dat jou zo dierbaar is. Alle meningen komen aan bod, er is geen censuur. Juist door die pluriformiteit houden we elkaar scherp. In het belang van de (toekomstige) patiënt. Ik wens mijn ogen niet te sluiten voor de bijwerkingen van beleid; tegelijkertijd zie ik heus wel dat veranderingen in de gezondheidszorg nodig zijn. Ik behoud mij als hoofdredacteur het recht voor om kritische opmerkingen te maken - ongeacht aan wie - en niet alles voor zoete koek aan te nemen. Medisch Contact heeft geen ander belang dan vrije opinievorming en meningsuitwisseling. Ik nodig je uit om daar bij ons weer aan deel te nemen.

Met vriendelijke groet,
Ben V.M. Crul

Referenties

1. Kabinet legt schnabbels journalist aan banden, NRC Handelsblad 30/31 oktober 2004, pag 2. 2. Holland P. Het zorgstelsel is versleten. de Volkskrant, 30 oktober 2004, pag 7.